

Smittende engasjement

Etter uker med en nagende følelse av fortvilelse og maktesløshet overfor nøden som utspant seg i flyktningstrømmene i Middelhavsområdet og Sør-Europa, begynte tankene å spinne hos Tromsø-legen Christine Hesla: «Hva om vi kunne gjøre det vi gjør aller best, nemlig jobben vår, og samtidig hjelpe dem som trenger det mest?»

Slik kom hun på ideen om «et dagsverk for flyktninger». Hun spurte de andre legene ved Langnes legesenter om de ville være med på å gi inntjeningen fra én arbeidsdag til arbeidet for flyktninger: «De omfavnet ideen med en sånn entusiasme og positivitet at jeg tok meg til å spørre de øvrige legene på vårt felles møteforum i Tromsø. Det ble enstemmig vedtatt at den 10. september skulle byens fastleger donere sin dagsomsætning til Flyktninghjelpen. Etter dette har flere og flere meldt sin interesse», skriver Christine Hesla i en e-post til *Utposten*, når vi spør henne om hvordan aksjonen kom i stand.

Det som begynte med et lokalt initiativ, førte raskt til knoppskyting via sosiale medier. Mange meldte sin interesse om å få bidra med et dagsverk. I flere byer og regioner kom nye grupper på banen: Flygeledere, jurister, IT-ansatte, farmasøyter, privatpraktiserende psykologer og universitetsansatte. Per medio oktober hadde aksjonen samlet inn i overkant av 32 millioner kroner. Det flotte resultatet har ført til at aksjonsperioden er forlenget til november.

Liten gnist kan tenne stor ild. Et enkelt initiativ kan bre om seg og mobilisere de mange. Giverglede er én ting, men å få muligheten til bruke seg selv og egne ressurser gir en dypere mening. I så henseende bør du lese beretningen her i bladet om norske allmennlegers innsats i jordskjelvrammede Nepal våren 2015. Anne Grethe Olsen og Trond

Daae-Johansen formidler gripende inntrykk fra tre dramatiske uker som beredskapsleger for Røde Kors i Chautara, nord-øst for Katmandu. Fra sin base på feltsykehuset og sammen med et team av leger og hjelpepersonell, gjorde de det de maktet for å yte medisinsk hjelp til de mange jordskjelvofrene. Historiene er sterke og skjebnene ofte tragiske, men forfatternes budskap er enkelt og entydig: Det nytter!

Fra Nepal tar vi spranget tilbake til vår fredelige del av verden. I de nordiske land har vi over tid hatt stabilitet, ressurser og vilje til å bygge opp en relativt velfungerende primærhelsetjeneste. I dette nummeret av *Utposten* presenterer vi en serie artikler om status og fremtid for nordisk allmennmedisin. En gjengs problemstilling er hvordan myndighetskrav, effektivitetspress og økte forventninger om helsehjelp utfordrer allmennmedisinens verdier og arbeidsformer. Dette spenningsfeltet vil ikke bli mindre i fremtiden, derfor er det i et nordisk perspektiv viktig å ha et felles rammeverk for allmennmedisinsk fag- og rolleforståelse. Et av verktøyene for å bygge dette rammeverket er gitt gjennom læreboken *Allmennmedisin*. Fra å være god norsk entreprenørskap, har arbeidet med læreboken utviklet seg til å bli et impoerende skandinavisk prosjekt. Den siste norske utgaven kom i 2013. Året etter ble læreboken publisert i dansk drakt og i 2015 foreligger den første svenske versjonen. Her i bladet kan du lese den engasjerende historien om hvorledes bokverket er blitt til og tilpasset forholdene i de ulike landene, og ikke minst om bakteppet for lærebokspørsmålet – nemlig utviklingen av faget og fagidentiteten gjennom flere tiår. Historien er ført i pennen av Steinar Hunskaar, initiativtaker til og redaktør for de norske utgavene.

TOM SUNDAR